

faa tillader jeg mig at mene, at, naar mit Svar har maattet blive faaledes, som det er, da er det en Følge af den Maade, hvorpaa man fra Forespørgernes Side har grebet denne Sag an. Det ærede Medlem omtalte ogsaa Grundlovens § 62 om begge Things Berettigelse til at bringe Sager af almindelig Interesse under Behandling og derom æfte Ministerens Forklaring, ret som om han mente, at jeg skulde have krænkert denne Grundlovsbestemmelse. Jeg maa dog dertil svare, at til Berettigelsen for Thingene og deres Medlemmer til at bringe Sager under Dmtale og æfte Ministerens Svar, svarer efter min Opfattelse en Berettigelse for Ministrene til at give saadant Svar, som de anse for naturligt og rigtigt af Hensyn til de foreliggende Omstændigheder. Jeg veed ikke rettere, end at jeg har svaret paa, hvad der er blevet spurgt om, faaledes som jeg kunde svare, og naar jeg ikke har kunnet svare anderledes, saa maa jeg i visse Maader beklage det; men jeg tror, det ligger i den Maade, hvorpaa man har taget Sagen. Jeg gjentager, at hvis Forespørgerne eller nogen af dem, eller andre ærede Medlemmer før denne Samlings Begyndelse eller efter denne Samlings Begyndelse, havde henledet Justitsministerens Opmærksomhed paa disse Ting og sagt: Her er en Ting, som det forekommer os fortjener Opmærksomhed, og selv om Ingen har klaget, saa mene vi dog, at der alligevel er Grund til at gjøre Noget ved Sagen, saa skulde jeg have undersøgt Sagen, og saa kunde vi være komne til klar Forstaaelse med hinanden i Dag. — Det var rigtigt, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen); jeg har ikke udtalt mig i den Retning, at jeg mener, man skulde kunne forbyde offentlige Forsamlinger under Tag trods § 88. Jeg har ganske vist, som det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, med velberaad Gu ikke kunnet eller villet udtale nogen Dom om de enkelte foreliggende Tilfælde, fordi jeg ikke kjendte dem tilstrækkelig, da der ikke havde fundet nogen tilstrækkelig Undersøgelse Sted. Hvad særlig det Tilfælde i Næstov angaar, da veed jeg ikke, hvorvidt de ærede Medlemmer kjende nærmere dertil, end hvad der er fremkommet her i Dag; men det er dog muligt, at der kunde være andre Omstændigheder, der kunde faae Indsigt paa det omtalte Forbuds Berettigelse eller Ikke-Berettigelse. Som sagt, jeg kjender det ikke; men sæt, at den offentlige Forsamling, som man vilde holde, skulde finde Sted under Gudstjenesten paa et Sted eller en Maade, saa at den offentlige Gudstjeneste derved blev forstyrret, kunde det vel være bespøjet, at Politimesteren efter Delligdagsanordningen forbyd, at Forsamlingen maatte finde Sted til vedkommende Tid. Jeg veed som sagt ikke, hvorvidt dette har været Tilfældet, men det kunde mulig have været Tilfældet. Naar det ærede Medlem sagde, at Justitsministeren formentlig fra sit Standpunkt ikke kunde have Noget sær-

ligt at indvende imod den Dagsorden, som først var bleven foreslaaet, kan jeg for saa vidt erklære mig enig deri. Fra Justitsministerens Standpunkt kan der ikke være Noget at indvende imod, at det ærede Thing vedtager en Udtalelse, der gaar ud paa at stemple et vist Forbud imod Afholdelsen af en offentlig Forsamling, som ikke stemmende med Grundloven, naar man, vel at mærke, gaar ud fra den Forudsætning, at der ikke har været nogen særlig Omstændighed til Stede, der kunde stille det enkelte Tilfælde noget anderledes. Det maa de ærede Medlemmer vide, at, naar de stemme for Dagsordenen, maa de ogsaa have tilstrækkelige Oplysninger om disse Punkter. Jeg vil nu henstille til de Herrer, om de kjende Forholdene i Næstov og Storeheddinge saa tilstrækkeligt, at de kunne udtale, at der ved den paagjældende Leilighed blev udstedt et Forbud, der ikke er stemmende med Grundloven. Som Medlem af Folkethinget vil jeg ikke stemme for Dagsordenen, fordi jeg ikke kjender Forholdet tilstrækkeligt til allerede nu at kunne udtale en saadan Dom. For saa vidt der i Dagsordenen udtales en Forventning om, at Justitsministeren vil vaage over, at de under ham sorterende Embedsmænd ikke ville krænte de Borgernes ved Grundloven hjemlede Rettigheder, er det en Forventning, som langt fra at være mig ubehagelig, tvært imod maa være meget behagelig for mig, og jeg haaber at kunne gjøre mig værdig til en saadan Forventning fra det ærede Things Side. Hvad den anden motiverede Dagsorden angaar, som er kommen frem, skal jeg ganske overlade til det ærede Thing, hvor vidt det vil rette en saadan Opfordring til Justitsministeren som den, der foreslaas i Dagsordenen. Det er mig ganske uden Forfjæl, hvor vidt denne Dagsorden vedtages eller ikke,

Formanden: Den ærede Minister har opfattet nogle faadne Ytringer i en Betydning, som, hvis den var rigtig, burde have foranlediget mig til at paatale dem. Jeg tror imidlertid, at Opfattelsen ikke er ganske rigtig. Jeg har forstaaet det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Oct. Hansen) faaledes, at han ikke ved sine Ytringer vilde udtale, at den høitærede Minister foregav angaaende Faktum et Ubesjendtskab, som ikke var tilstede. Det var ikke Meningen, faaledes som jeg har opfattet det ærede Medlem, der for Resten senere selv faar Ordet. Ligeledes har jeg heller ikke opfattet det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) faaledes, at han vilde have sagt noget lignende; men jeg har opfattet det faaledes, at han ikke kunde erindre Omfanget af den ærede Ministers Udtalelse, saa at han var i Usikkerhed, om den indeholdt en Benægtelse af det faktiske Kjendskab eller kun indeholdt en Benægtelse af, at Faktum paa en bestemt Maade var kommen til Ministerens Kundskab. Saaledes opfattede jeg det, og hvis dette er den